baandet mellem Barnet og dets Forældre. Erfaringen viser, at dette ikke holder, naar spæde Børn skilles fra deres Forældre. Herved mister Barnet og, maaske ikke mindst, Forældrene en Lykke, saa ren, saa skøn, saa hellig, saa dens Lige ikke findes paa Jorden; den kan altsaa aldrig erstattes; men — vær kun rolig! Moderen vil ikke skilles fra sit Barn. I det Øjeblik Moderen holder det i sine Arme, er Baandet knyttet, at sønderbryde dette vilde volde en Smerte, saa stor, at ingen vil udsætte sig derfor, med mindre den haardeste Nødvendighed byder det.

Dog alt dette hører Fremtiden til, lad os hellere opgive det ørkesløse Arbejde at ville bane Vejen for Børnene og hellere anvende vor Omhu paa at gøre dem saa legemlig og aandelig stærke som mulig. De vil da nok vide selv at bane sig Vej.

I gamle Dage troede man, at Menneskets Skæbne stod skrevet i Stjernerne, man gjorde derfor lange Rejser for at formaa vise Mænd til at udtyde hin gaadefulde Skrift og pege paa en Vej, ad hvilken denne eller hin Ulykke kunde afledes. Sligt er vi komne bort fra; men vi vilde dog gerne have et Kompas at styre efter under vor Søgen efter Barnets Lykke. Lad da den lille Spire, som Gud har nedlagt i Barnet, nemlig dets Evne og Tilbøjelighed, vise Vej. Lad Børnene opvokse, ikke til kælne Stueplanter, der ikke kan taale Sol og Vind — de skal dog maaske en Gang ud i Stormen — men til kraftige Frihedsplanter. Lad dem drage den Næring af de ædle Kilder i Hjemmet og Folkelivet, fra Nutid og Fortid, og vi tør haabe at faa opdraget en Slægt, der ikke ligger under i Livskampen.

Karen Mortensen.

Dansk Kvindesamfunds Virksomhed.

Dansk Kvindesamfunds Københavnskreds havde den 4de December offenligt Møde, hvor Hr. Kontorchef *Emil Meyer* holdt det i Spidsen af Bladet gengivne Foredrag, der hørtes med stor Interesse af den talrige Forsamling. Efter Foredraget udspandt sig en livlig Forhandling, der særlig drejede sig om, i hvilken Alder Eleverne burde optages.

Frk. *Anne Bruun* fraraadede at tage de unge Piger lige fra Skolen; de burde, bl. a. for deres legemlige Udviklings Skyld ud at tjene en Tid først.

Frk. *Augusta Fenger* hævdede, at Skolen kun burde optage unge Piger, der havde prøvet sig som Syersker.